

Méltató sorok

Blaskó Béla ny. rendőr vezérőrnagy úr 70. születésnapja tiszteletére

Tisztelt Professor Úr! Kedves Béla!

Tisztelettel köszöntelek 70. születésnapod ünnepén, gazdag életutad ezen jeles állomásán. Fogadd tőlem szeretettel az alábbi gondolatokat.

A rendőri pályát az alapoktól kezdted őrmesterként, majd bejárva ezen szép hivatás lépcsőfokait, a gyakorlati munkát, majd az oktatást is magas szinten művelve, elérted a vezérőrnagyí rendfokozatot.

A magyar rendészeti oktatásban fogalom a neved. Pályád során mindvégig kitartottál azon elved mellett, hogy a rendészeti képzési rendszernek biztosítania kell a polgárbarát – lakosságot szolgáló – rendvédelmi szakemberré nevelést, az egyetemes és szakmai kultúra elsajátítását, az értelmiségi létre való felkészítést, a szakmai munka tudományos, elméleti alapjainak megismerését.

Vezetésséddel a hallgatók elsajátíthatták a pályakezdéshez szükséges elméleti és gyakorlati jártasságokat, készségeket, és olyan szemléletmódot kaptak, amellyel a 20. és 21. század rendvédelmi tisztjeinek rendelkeznie kell.

Első találkozásunk akkor történt, amikor a Rendőrtisztí Főiskolán tanultam, ahol Te tanársegéd voltál. Az előadásaid élményszámba mentek, a mások által „szárazon” elmondott törvényi tényállások életre keltek, színes példákkal teltek meg, és a sokszor humorral fűszerezett szemináriumok után a könyv és a jegyzet megtanulása már nem okozott gondot. Aki Hozzád járt órákra, majd Nálad vizsgázott, olyan alapokat kapott, hogy még később, a főiskolás évek múltával is, „álmából fölkelte is” fel tudta idézni az általános törvényi tényállás alanyi és tárgyi oldalát.

A főiskolás évek alatt a hallgatók nehezen hitték el, de utóbb örültek annak, hogy nem akartál belőlük „kis” jogászokat, „kis” doktorokat csinálni, szem előtt tartottad, hogy a gyakorló rendőrnek más a feladata, mint a jogi egyetemről kikerülő jogászoknak. Azonban nem engedted meg, hogy a rendőr felkészültsége hiányos legyen, mert átlátva az igazságszolgáltatás egészét, jól tudtad, hogy ha az első intézkedések, nyomozati cselekmények hibásak, az egész büntetőeljárás sikere meghiúsulhat, és az arra érdemtelenek kerülnek szabadlábra.

Jómagam és a kollégáim között is szép számmal voltak/vannak, akik a főiskola után a jogi egyetemet is elvégezték. Ott szembesültem azzal, hogy akik

a Rendőrtiszti Főiskolán Nálad és csapatodnál végeztek, azoknak az egyetemen a büntetőjogi, büntető eljárásjogi vizsgák nem jelentettek túl nagy problémát. A jogi gondolkodásmódról, az elméleti megközelítésről sokakat már az egyetemi tanárok is felismertek, és tudták, hogy „a Blaskó tanítványai”, ami jó ajánlólevélnek számított.

Már irányításod idejében megkezdődtek a Rendőrtiszti Főiskola akkreditációjával kapcsolatos munkálatok, és tudom, hogy egy ilyen hatalmas változás megindítása, az irányvonalak meghatározása az egyik legnehezebb feladat. A történelem beigazolta, hogy helyes volt az az irány, amelybe elindultatok, mert 2012-ben megalakult a Nemzeti Közszolgálati Egyetem, így a rendészettudomány is elfoglalta a tudományos életben őt megillető legmagasabb helyet.

Jó érzéssel felismerted, hogy a főiskolai oktatás határt szab az elméleti képzésnek, így a hallgatók számára, akik mélyebben, részletesebben kívántak foglalkozni a jogtudománnyal, megalakítottad a Szent György Szakkollégiumot.

Mint gyakorló parancsok elmondhatom, hogy azon kollégáim, akik Nálad tanultak, a mindennapokban is megállják a helyüket. Tudományos munkásságodat számtalan tankönyv és jegyzet is őrzi. Az általad írt tanulmányok, könyvek nem csak a főiskolán voltak hasznosak. A nyomozói-vizsgálói pálya elején sokszor volt szükség a tényállások értelmezéséhez, az elhatárolásokhoz elméleti segítséghez fordulni, és ebben haszonnal forgattuk az általad írt műveket. Pályafutásod ma is hozzájárul ahhoz, hogy kollégáink a megfelelő tudással, ismeretekkel végezhesék munkájukat.

Örülök, hogy pályatársként találkozhattam Veled, életutunk többször keresztezte egymást. Vizsgaelnökként, meghívott előadóként én is részt veszek az oktatásban, ennek során, ha Tőled kaptam felkérést, annak szívesen tettem eleget, mert mindig felkészült hallgatókkal találkoztam, és ez meggyőzött arról, hogy következetességed nem változott.

Álmaink, terveink azóta is töretlenül erőt és lendületet adnak, ezek megvalósításáért küzdöttünk régen, és küzdünk ma is.

A repülés egy olyan szenvedély, amely ha megvan az emberben, akkor az egész életét elkíséri, ezért kívánom Neked, hogy szárnyalj tovább oktatói pályádon is, ehhez kívánok jó egészséget és erőt! Isten éltesen sokáig!

Baráti tisztelettel és üdvözléssel:

*Dr. Bolcsik Zoltán r. vezérőrnagy
a Nemzeti Védelmi Szolgálat főigazgatója*